

Wampex III

11 december 2015

Startlocatie Camping Ikeleane te Bakkeveen

Team Motormuizen

Vrijdag 11 december, het is bijna zover. D-day vandaag 'De Wampex'. De hele week worden de weersvoorspellingen nauwkeurig in de gaten gehouden. Het ziet er goed uit, de avond / nacht blijft droog en weinig wind. Door het weer de voorgaande weken, waarin het veel heeft geregend zal het een Wampex met veel blubber worden.

Dit jaar hebben wij weer een aantal teamleden waarvoor dit de eerste Wampex wordt. Een deel van het team komt als voorbereiding een avond samen. De vraag wordt gesteld wat is de Wampex... het antwoord is lastig.. naar mijn idee moet je het ervaren ☺. Het hele team is enthousiast. De mogelijke route technieken e.d. worden doorgenomen.

Vrijdagmiddag 11 december verzamelen we 2 uur voor de starttijd op camping de Ikeleane te Bakkeveen. We hebben voldoende tijd om alle aanwijzingen over te nemen van de borden, pc en video. Rustig nog een kop koffie drinken en wat eten en we kunnen niet wachten om te starten.

De teamfoto wordt gemaakt en we mogen op pad. Eenmaal buiten regent het, gelukkig blijkt het maar een korte bui te zijn. We starten met de video route en vervolgen met de disney route waar we gelijk tot de enkels wegzakken in de blubber en de eerste letter vinden. We lopen door naar Narnia, we horen de Sneeuw koningin en haar handlanger roepen. Gelukkig hebben we de film gezien en weten we dat de Sneeuw koningin niet te vertrouwen is en lopen via een omweg naar beverdam en een post waar we het route boekje krijgen.

We komen aan bij de maanroute. Op het bord stond dat het een omgekeerde route is ook in het boekje staat dat dit een omgekeerde route is. We liggen er even uit, links of rechts... we lopen even verkeerd maar komen uiteindelijk uit bij maan 2, gelukkig de route gevonden. Via een wateroversteek bij een post, het gaat goed. De oleaat route is goed te doen.

De pompoenen route start, wat je dan niet verwacht is dat er een spook met een schreeuw achter een boom vandaan springt. Met schrik in de benen verder, fantastisch wat is de route mooi aangekleed en wat zijn de spoken goed wat hier en daar flink gegil opleverd. In de route ligt een kruis met hoofd half begraven, ligt daar nou wel of niet een echt levend persoon in? We zullen het nooit weten... We steken de weg over en verdwijnen weer in een donker weiland.

Een leuke wateroversteek/plank brengt ons bij de kerst route. Helaas stopt het bij de wateroversteek wat op met andere teams waardoor we een tijd moeten wachten. Via de vele kerstbomen komen we zelfs de kerstman tegen.

Aangekomen bij Herr Flick, krijgen we een stempel en brengen we een bezoek aan Cafe Rene. Wat leuk dat we dit jaar een extra versnapering krijgen, de sfeer is ontzettend goed. Nu op zoek naar het schilderij van de gevallen madonna en de route wordt vervolgd via de vlaggen van de landen van de geallieerden.

Opeens zien we dat de aanwijzingen in 2 richtingen lopen. Het kruispunt shortcut, overleggen met het team? Nee, we lopen gewoon door... zoals ieder jaar de lange route. Via de pest kaarten vervolgen we de route, tot op een weg. We hebben zelf bedacht dat dit wel eens einde route zou kunnen zijn maar vinden geen joker. Even verder zoeken en we vinden een pest kaart en lopen weer door.

Aangekomen bij een post nemen we een korte pauze en gaan via een tunneltje door naar de eenvoudige route en de kenteken, geletterde route. De eerste letter die we tegenkomen vullen we in op de wedstrijdkaart, want deze ontbrak op de wedstrijdkaart. Dit blijkt niet goed te zijn ('tja, goed lezen...') we vullen de letters in het routeboekje in tot de memory, de stuw en vervolgens stroomopwaarts onze weg richting de Maya route, welke snel verloopt.

Zo komen we via de schemerige kaarsroute aan bij de chocopost. We pauzeren kort, genieten van de chocomelk en oranjekoek en gaan met een appel in de hand weer op pad. De Groningse vlaggen worden gevolgd tot de Friese vlag.

We komen aan bij de Fries Groningse grens. We kijken niet goed op de kompas en lopen vrolijk kletsend de verkeerde kant op. We beginnen te twijfelen aangezien we geen grenspaal kunnen vinden. En weer terug naar het begin van de route en opnieuw de kompas bekijken en nu richting de juiste grens paal. We vinden vlekkeloos de start van de volgende route.

Er zijn vele routes die dit jaar goed te doen zijn, waaronder de Romeinse cijfers. 8 teamleden betekent dat we 3 verschillende getallen krijgen... stiekem heb ik een app geïnstalleerd zodat we met het kompas in de juiste richting verder kunnen. De inhoudsmaten leveren krakende hersen op, hoeveel cc is een ml? We komen eruit en gaan in flink tempo verder.

Via de landen van het Schengen verdrag, letten we niet erg op lopen achter een andere groep aan en lopen aan de verkeerde kant van een sloot. Na de vele km's in de benen kost het moeite om over de sloot te springen maar er is onvoldoende zin en energie om terug te lopen via de juiste route.

We komen bij een post aan, het is een drukte van belang. Wat zijn die mensen allemaal aan het doen vragen we ons af? Water afmeten voor een letter. We zijn onderweg zoveel aan het kletsen dat we al veel letters hebben gemist. We hebben geen zin om te wachten en hebben het gevoel dat we in beweging moeten blijven dus lopen we maar door en laten we de proef voor wat het is en vertrekken zonder letter.

Via de nooduitgang bordjes komen we aan op de verzamelplaats.

Aangekomen bij de start van de klokkenroute, verbaas ik me dat het zo rustig is. In voorgaande edities was de klokkenroute altijd erg druk en gezellig (lees: soms gefrustreerd, vele teams in grote vraagtekens). De klokkenroute is dit jaar goed te doen. We zijn blij met de memory die bevestigt dat we goed zitten.

We lopen door tot de verharde weg, we zien de camping liggen en denken dat we de snert ruiken. Wat een verleiding..... we weerstaan de neiging om rechtstreeks via de weg naar de finish te lopen. De laatste loodjes zijn altijd het zwaarst, we gaan door op karakter en met pijn in de benen. Onderdelen van pc's leiden ons naar de volgende post, waar we met het gehele team blij zijn dat we op een vlot zitten en de benen kunnen ontspannen. Met de laatste stempel op de kaart volgen we het touw naar de finish.

Het hele team compleet de finish gehaald, we zijn allemaal blij en moe. Vanuit de warme kantine na een welverdiende kop snert zijn de stappen naar de auto zwaar. Misschien wel de zwaarste meters voor lijf en leden.

Organisatie ontzettend bedankt voor het organiseren van de Wampex. Alle vrijwilligers op de posten ook bedankt, want wat zullen het voor jullie ook lange nachten zijn. De spoken, figuranten in Narnia en de parkeerbegeleiders bedankt voor deze onvergetelijke avond / nacht.

Tot volgend jaar.... Denk ik (al wordt daar altijd wisselend over gedacht de eerste dagen na de Wampex ivm spierpijn en vermoeidheid ☺)!

Groeten Anke
Namens team Motormuizen